

ליד החולה מי שידוע לעזור. חשוב מאוד שיש תשדירישרות בטלוויזיה, שאנשים יהיו מודעים יותר. לדעתי, צריך ללמד את זה גם בצבא, שחייילים יידעו איך להתנהג. אם ותרתי על משהו כרי לבוא לכאן? בוודאי, יש בטלוויזיה סרט מאוד יפה על מצריים, ואני העדפתי להפסיד אותו ולהיות כאן".

אחת הפנינים של שושנה היתה, כשהמדינה אמר שאת עיסוי-הלב צריך לעשות כדיוק במרכז החזה. הוא לימד שיטה מיוחדת לברוק את מיקומו המדוייק של אמצע החזה. "בשביל מה

וכסיומו מוקרן סרט שבו רואים את אשר נלמד בקורס. אני לא מלמד עזרה ראשונה" מבחיר גלעד בתחילת הקורס. אתם לא רופאים ולא אחיות. אל תעשו אבחנות וטיפולים. כל מה שאתם לומדים כאן זה לעשות הנשמה ועיסוי לב".

גלעד ממשיך ומסביר את החשיבות בדחיפות הטיפול: "אדם שלא נושם ואין לו דופק יותר מארבע דקות, גם אם יישאר בחיים הוא יהיה קקטוס. בארבע דקות לא יספיק להגיע למקום האירוע צוות של עזרה ראשונה אפילו

יתרו על הסרט

שושנה, פינה ואלה (מימין לשמאל) ברנע של רצינות, ממעשות את הדופק בצוואר. הן כתבו את דברי המדריך במחברות כתלמידות חרוצות וגם הרבו לחצוק.

קקטוס אחרי ארבע דקות

את הנושא. למשל: אם המוח אינו מקבל אספקת-חמצן במשך ארבע דקות, הוא הופך לקקטוס או לצמח אחר" במהלך הקורס מרבה נלמד, המדריך, לספר בדיחות. חיי" בים לצחוק, הוא אומר, רק ככה מפנים את הפחדים שאופפים את הנושא. אם המוח אינו מקבל אספקת-חמצן במשך ארבע דקות, הוא הופך לקקטוס או לצמח אחר" צריך את השיטה הוונ? ספקי-שאל ספק צחק אחד הנוכחים. לא בעיה לדעת איפה מרכז החזה — בין שני השריירים. פנינה פרצה בצחוק: "לי יש רודה עם חזה ענק. מרכז החזה שלה, לפי הדברים האלה, יהיה בפופיקו". גם גלעד המדריך מתייחס לנושא הרציני בהומור מקברי. "ברגעים הראי

אב ובנו

יונה הראל עם בנו אודי שחוייב בבית-סיפרו להתנדב. האב הירבה לשאול וגם תרם בדיחות, בתמונה הם מבצעים ביחד החייאה. אודי מנשים מפה לפה ואביו מבצע עיסוי לב. פעילות מישפחתית.

בהליקופטר. אני רוצה לדעת שערך שהצוות יגיע, אתם תבצעו את מה שלימתי אתכם כאן, כדי שהמוח יקבל חמצן ברקות הקריטיות". לפי נסיונו של גלעד, כל אחד יכול ללמוד החייאה. הנשים הכי שבריריות, לדבריו, עושות החייאה מצויינת. בשעה 7 מתחילים לבוא אנשים. 20 אנשים באים לקורס מדי שבוע. התך מייצג של האוכלוסיה, צעירים וקשישים, דתיים וחילוניים.

עודד יהלומי ואשתו, רבורה, באו לקורס דרך מודעה קטנה שהתפרסמה בעיתון לפני כמה שבועות. "אמרת לעצמי שביום השלישי הראשון שמתפנה לי אבוא לכאן. האמת היא, לפני כמה שנים רציני לעבור קורס-החייאה. בנה אצל אמי. פיתאום הילד בלע משהו שנתקע בגרונו והתחיל להכחיל. אמא שלי איברה את העשתונות, היא לא ירעה מה לעשות, והילד מולה הלך ונחנק.

"פיתאום, באופן אינסטינקטיבי, היא דחפה אצבע עמוק לתוך הפה שלו — וזה עזר. הוא החל לנשום. מאז אמרתי לאמי, שאני חייב לעבור קורס-החייאה. והנה אני כאן".

הדודה והפופיק

ל אורך כל שלוש שעות הקורס הוא ישב מרותק, וכסיומו אמר: "בשבוע הבא אני אשלה לכאן את הכנות שלי, שגם הן יידעו".

עוד באו לקורס שלוש נשים מטופחות, שעשו רושם שהן חברות טובות. הן ישבו, צחקו, העירו הערות התברחו וגם למדו החייאה. שושנה עינב, פנינה זיסלה ואלה, שלא רצתה לגלות את שם-מישפחתה, נהנו מה קורס ללא ספק.

"למה באנו?" שואלת שושנה, הנמרצת שבין שלושתן, "פנינה משכה אותנו לפה. אני חושבת שזה חשוב מאוד לעבור קורס כזה. האוכלוסיה בארץ מזדקנת, יש המון מיקרים של התקפי-לב פתאומיים, אנשים לא יודעים כיצד לעזור. יש המון מיקרים שהיה אפשר להציל אנשים, אם רק היה

אחות במיל'

גבריאלה, ילדת נרמניה, שעלתה לארץ בגיל שבע לא הסתפקה בקורס החדר פעמי אלא השתתפה, במה שנולד מכה, קורס למחקדמים: חצי שעת אימון לבוגרי קורסים קודמים לפני הקורס הרגיל. הביקוש לקורס זה די גדול.

גבריאלה ברובון הרבתה להתאמן בהחייאה של תינוק, שנים רבות הייתי אחות במחלקת-ילדים, היא אמרה, עברתי, כמובן, קורסים להחייאה, אבל מאז השיטות השתנו.